LEGENDA
NOULUI ORAŞIU BUCUREŞTII-NOUI

Discursul D-lui Profesor
Nicolae Basilescu la Marea
Intrunire din Bucureştii-Noui
din 3 Februarie 1935

Programul meu edilitar pentru
comuna Grivița-București-Noui

1935

www.dacoromanica.ro

LEGENDA

NOULUI ORAŞIU BUCUREŞTII-NOUI

Discursul
D-lui Profesor Nicolae Basilescu
la Marea întrunire din Bucureștii-Noui
din 3 Februarie 1935

Programul meu edilitar
pentru comuna
Grivița-Bucureștii-Noui

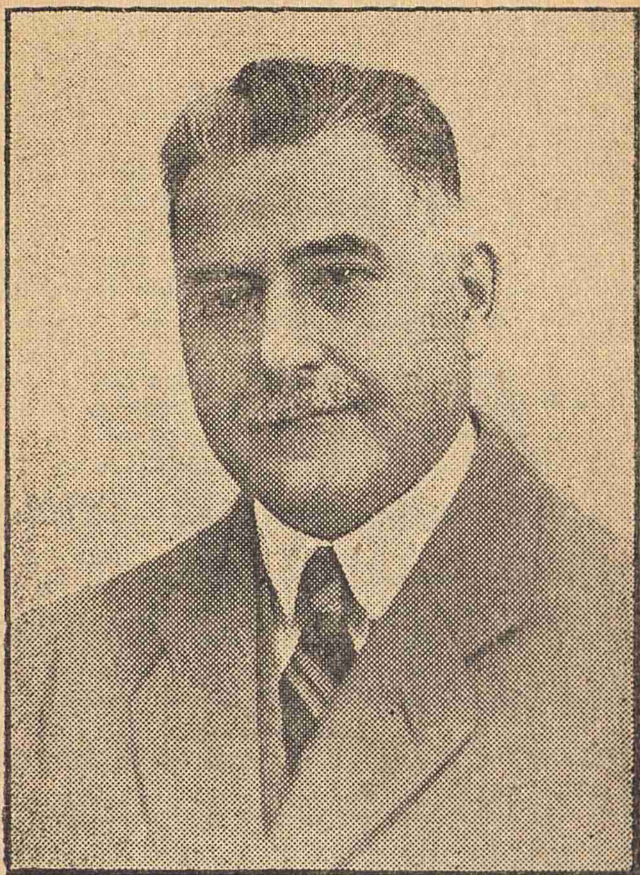

BUCUREŞTI

Tipografia «Carmen Sylva», Strada Câmpineanu No. 18

1935

www.dacoromanica.ro

NICOLAE BASILESCU
Profesor
La Facultatea de Drept din București
Șeful P. N. L. din Bucureștii-Noui

www.dacoromanica.ro

BIBLIOTECA MUNICIPIULUI BUCUREŞTI

Avertisment

In ziua de 27 Ianuarie a. c. popa Gheorghe Bărbulescu, bombardat de Al. Matak Preşedinte al comisiei interimare din Bucureştii-Noui, a convocat o întrunire publică la Bucureştii-Noui.

La această întrunire au sosit: Al. Matak, Vasile Dumitrescu-Militari, Constantin Anghelache, fost primar de tristă memorie în Bucureştii-Noui etc. însoţiţi de mai multe camioane, încărcate cu bătăuşii din comuna Militari şi cu măturătorii Primăriei de Verde, — precum şi cu fel de fel de strânsură a mahalalelor din Bucureşti, care nu au nici în clin nici în mânecă cu Bucureştii-Noui.

Din Bucureştii-Noui nu au participat de cât 20—30 de bătăuşi, întreţinuţi de popa Bărbulescu cu banii Primăriei noastre — şi care formează — zi şi noapte, — garda lui de corp, — pentru că-i este frică popei să nu fie sfâşiat de furia populaţiunei, revoltată de faptele lui.

De alt-fel cititorul lesne se va convinge de valoarea acestei întruniri, când va cunoaşte numele şi borborosirile acestor mercenari.

Publicul imparţial va înţelege uşor cuvintele pe care eu le-am rostit la marea întrunire ce noi, cetăţenii, fără sgardă, şi fără jug, am ţinut în ziua de 3 Februarie a. c. în localul Clubului Organizaţiei noastre naţional-liberale, din Bucureştii-Noui.

Opinia publică, acum bine informată, va putea să judece cu imparţialitate

Verdictul ei va fi recompensa noastră, — el va fi îmbărbătarea noastră de a persevera în lupta de emancipare, nu numai a comunei noastre, dar a tutulor comunelor sub-urbane din Municipiul Bucureşti—care lâncezesc, care înăbuşe sub dictatura Primarului Central — şi mai ales a coaliţilor lui — a Primarilor de Sectoare.

Aceştia sugrumă ori ce progres, — ori ce năzuinţă de reformă, de prosperitate în aceste centruri noui, care au nevoe de libertate şi de acţiune.

In loc de sprijin şi ajutor, aceste comune suburbane nu găsesc la Primăria centrală şi la Primăriile Sectoarelor ei de cât ură, pizmă şi reutate.

In fruntea lor, ei trimit pleava cluburilor lor — batjocorând, călcând în picioare cele mai legitime ale lor năzuinţe.

Dar atât merge tivga la apă: momentul spargerei ei a sosit, — o vom sparge cu pumnul nostru de fer.

Suntem hotărâţi să scuturăm jugul apăsător al Primăriei Centrale şi ale Primăriilor de Sectoare — să fim autonomi: 'l vom scutura — şi vom fi autonomi: liberi şi independenţi, — stăpâni pe capul şi pe soarta noastră.

N. Basilescu

www.dacoromanica.ro

Iubiţi Concetăţeni,

CUVÂNT INAINTE

Lupta este deschisă, — duşmanii stau în faţa noastră. Vă declar cu sinceritate că sunt încântat, — sunt foarte mulţumit — că ei au desfăşurat drapelul lor — şi ne-au provocat.

Aceasta dovedeşte că preţul este de mare valoare, că Bucureştii-Noui sunt o pradă bogată—care merită mobilizarea atâtor trupe, din Verde, din Puţul lui Crăciun, din Militari, etc.,— aduse cu camioanele Primăriei de Verde şi cu autobuse plătite de Primăria noastră.

Aşi fi fost, din contră, desolat—cum am fost 30 de ani— să mă văd singur — în mijlocul unui câmp pustiu — fără amici—şi fără inamici.

Prefer lupta, tăcerei,—prefer zângănitul armelor, sunetului clopotelor cimitirului.

La luptă dar!

In fruntea acestor batalioane — însetate de rachiu şi de ţuică — stă călare, pe butoiul cu otravă, popa Gh. Bărbulescu,—cu barba ca de ţap,— cu ochii injectaţi de sânge, şi de rachiu, ca o fiară sălbatică — şi cu pumnii încleştaţi, gata a se năpusti asupra noastră: învăţăturile sfintei Evanghelii, el le-a lăsat în cârciumile şi în tavernele unde el face orgiile lui cu tovarăşii lui.

Aceace este curios este că timp de 7 ani—nu mai puţin — atât cât am tolerat acest diavol în biserica mea, — eu eram, pentru el, un om cinstit, un om bun, — un mare şi adevărat binefăcător al comunei mele: vă aduceţi cu toţii aminte osanalele ce acest popă ipocrit 'mi aducea din chiar sfântul altar al frumoasei mele biserici, în care el pe furiş s'a strecurat.

Astăzi, el varsă foc şi pară, în contra mea,

Din gura din care eşeau eri laudele lui scârboase, azi debordă balele lui veninoase.

Am dispreţuit eri josnicile lui temeneli, — precum dispreţuesc azi insultele lui: ele nu mă ating, nu mă pot atinge,—eu stau prea sus,— faţă de el.

El nu este cel dântâi,—şi nici desigur nu va fi cel din

www.dacoromanica.ro

urmă,—care să se încumete să se lupte cu mine: eu, însă, cu ochii ţintă pe idealul meu, pe binele obştesc, al comunei mele-cu ajutorul lui Dumnezeu, în care eu credcu sinceritate iar nu ca acest popă făţarnic, am călcat şi am sdrobit sub picioarele mele, unul după altul, capetele acestor ticăloşi.

Legenda Bucureştilor-Noui

Ascultaţi, vă rog, povestea adevărată — Legenda mişcătoare a Bucureştilor-Noui,—pe care mulţi dintre dvs. nu o cunosc, — nici măcar nu o bănuesc.

Impins de dorul, de râvna mea de Profesor de Economie politică, la cea dintâi Universitate din ţara noastră, de a zidi pe baze ştinţifice,—pe ideia de cooperaţiune,— o operă socială şi economică durabilă—eternă—pe acest pământ,— am conceput, în anul 1898, ideia de a fonda un oraş model pe moşia ce cumpărasem, cu cinci ani mai înainte, de la marele Profesor, socrul meu, — Aristide Pascal, autorul Constituţiunei noastre din 1866.

Am ridicat—prin ingineri specialişti—planul moşiei mele şi am parcelat-o în tarlale de câte 9000 m. p. din care puteam însă vinde şi loturi mici, chiar de 300 m. p.

Am trasat strade drepte, şi largi—de 12 m,—am destinat locuri de pieţe, de cimitir, — loc de Biserică — etc,

Preţul de vânzare—uniform—l'am fixat la un leu m. p.

Publicul, încrezător în steaua mea şi în onoarea mea, mi'a dat un concurs neaşteptat: am vândut în cinci zile începând — dela *1 Februarie 1898* — *un milion de metri pătraţi a un leu m. p.*

Criza teribilă, ce a supravenit în 1899-1902, a afectat desigur şi îndrăsneaţa mea încercare: această criză a ucis atâtea întreprinderi similare—şi a aruncat la pămât atâta lume: 50.000 de persoane au fugit din Bucureşti, care a rămas pustiu,—peste 600 de case au fost vândute de Creditul Urban, într'un an, sub valoarea chiar, a împrumuturilor acordate de Credit, — falimentele, sinuciderile s'au ţinut lanţ

Mare parte dintre acei ce arvuniseră locuri de casă in moşia mea le'au abandonat,—în 20 de ani nu am încasat nici jumătate din valoarea locurilor arvunite:

Din actele de vânzare, încheiate cu cumpărătorii mei din prima zi şi până azi, se vede lămurit la:

Art. 4 lit. a: «Terenurile pe care le-am rezervat pentru strade nu vor putea fi nici o dată afectate la altă destinaţie: ele sunt şi rămân proprietatea mea şi numai folosinţa lor va fi publică, în caz de desafectare ele reintră în proprietatea şi posesiunea mea".

www.dacoromanica.ro

De ce am făcut eu această clauză? Pentru a asigura eternitatea operei mele; m'am temut ca viitorii edilı, — politiciani veroşi ca cei de azi—pentru interese politice sau pentru bacşiş — ar putea desfiinţa stradele a căror folosinţă eu am destinat-o pe veci publicului.

Tot pentru acelaş motiv am stipulat la:

Art. 4 lit. c.: «Terenurile rezervate de mine pentru pieţe sunt şi rămân în proprietatea şi în posesiunea mea exclusivă»: popa Bărbulescu crede că poate desafecta aceste pieţe pentru a face pe ele biserica—lui;—el se va isbi de pumnul meu fer.

Art. 4 lit. d.: «Terenul rezervat de mine pentru biserica şi grădina ei este şi rămâne proprietatea mea exclusivă».

Art 4 lit. e.: «Cât pentru terenul destinat pentru cimitir, — el va fi vândut de mine în loturi şi cu produsul vânzărei voi face o capelă la cimitir şi alte îmbunătăţiri» până azi au fost îngropaţi în acest cimitir numai proprietari din Bucureştii Noui.

In unele acte,—după cererea unor cumpărători—puţine la număr—aceste clauze au fost suprimate,—ca neprivindu-i direct,—de unde urmează că toate terenurile de strade, pieţe, etc., au fost, sunt si au rămas în proprietatea şi în posesiunea mea exclusivă — de care ce de ele nu s'a vorbit nimic în aceste acte: eu însă fidel promisiunei mele voi menţine intactă destinaţiunea dată de mine acestor terenuri, aşa precum mai sus expres şi formal am stipulat în cele mai multe din actele mele de vânzare: toate aceste măsuri de precauţiune eu le'am luat pentru a pune la adăpost de ticăloşia politicianilor—opera mea, — şi cele ce se petrec azi dovedesc că prevederele mele au fost prudente şi pe deplin justificate.

Acei cari reclamă azi «*Bunurile Comunale*» nu ştiu ce zic,—popa Bărbulescu mai puţin ca Anghelache şi ca ceil-alţi nu au citit actele de fondaţiune ale oraşului meu.

Din aceste acte nu se poate eşi—ele sunt eterne—nimeni nu le poate schimba.

*
* *

Deşi nu mi-am luat nici o obligaţiune şi nici un angajament, precum se vede lămurit din actele de vânzare ale terenurilor,—*care singure sunt legăturile juridice dintre mine —şi locuitorii individuali din oraşul meu*,—şi de şi criza sufla cu urgie în toată ţara romănească, mai ales în Bucureşti, eu totuşi am pus piatra fundamentală, în luna Maiu 1898, —cu bine cuvântarea Marelui şi Sfântului Mitropolit Iosif Gheorgian, — *a unei splendide Biserici* şi cu ajutorul lui Dumnezeu—fără a cere şi a primi de la nimeni un ban—

www.dacoromanica.ro

eu am și terminat-o în anul 1899 și am înconjurat-o, încă de atunci, cu un parc splendid de 20 000 m. p.,— cu toate că nu a căzut o picătură de ploaie în curs de un an întreg, — 1898—1899.

Am readus, atunci chiar, în țară—după sfatul marei Regine Elisabeta—pe pictorul danez Exner, care pictase Curtea de Argeșu și Trei Erarchi, și i-am încredințat lui zugrăvirea Bisericei mele.

Tot atunci—în plină criză—eu am obținut după o luptă înverșunată, *concesiunea de a construi o linie ferată normală* pentru a lega noul viitor oraș cu Capitala—și cu rețeaua C. F. R,—și am și construit-o.

Am exploatat această linie cu cai,—cu motor cu abur, cu motoare cu benzină, — după posibilități: nu am avut nici un profit,—din contra numai pagube: azi ea este un splendid tramwai electric—care-mi raportează una mie lei pe an,—simbol al dreptului meu original, plătit mie de S. T. B. căreia i-am cedat concesiunea mea.

Mișeii, cari azi râd, nu știu câtă muncă și câte sacrificii m'a costat râvna de a putea transporta pe puținii locuitori, care au avut curagiul să mă urmeze la Bucureștii-Noui.

Am construit *o mare fabrică de cărămidă*, — pentru a înlesni construirea de locuințe eftine, — dela care nu am avut nici un beneficiu,—timp de 30 ani.

Pentru a insufla viață noului orașiu, am ridicat *o mare fabrică de bere și de malț*—pe care Nemții au distrus-o până în fundamente, ridicând până la ultimul șurup.

Cu jertfe nesfârșite, am adus *fabrici diverse*: *fabrică de cazane*, *fabrica de vagoane «Vulcan»*, *fabrică de uleiuri vegetale*, și tot grație mie—și *fabricile de țesătorie de pe moșia Dămăroaia*.

Am făcut tot ce am putut pentru ca opera mea să nu moară ca cele-l-alte,—să supravețuiască marelui cataclism din 1898—1899 și crizei ce 'la urmat.

Pentru a da un gaj mai mult încrederei ce eu aveam în opera mea, — *eu m'am mutat în Bucureștii-Noui în 1902*—de și eram singur,—nimeni împrejurul meu.

Nu știu dacă *Legenda Meșterului Manole* este ori nu adevărată — acea ce eu știu însă — și acea ce marele public nu știe de sigur — este Legenda Bucureștilor-Noui: între mine și Bucureștii-Noui, Dumnezeu a înnodat o legătură indisolubilă, — pe viață și pe moarte: prima ființă înmormântată în Bucureștii-Noui — în Biserica mea — a fost soția mea — soția care m'a ajutat și m'a încurajat în grelele începuturi ale operei mele, — care m'a susținut cu curagiul și cu sufletul ei în momentele cele mai dificile,— și de al cărui loc de odihnă eu vecinic voi fi legat, — lângă

www.dacoromanica.ro

care voi odihni assemeni, când Dumnezeu va crede că misiunea mea aci pe pământ este terminată.

Iată misterul curagiului meu, credinţei mele nestrămutate în viitorul operei mele, iată la ce isvor divin am sorbit eu puterile care m'au ajutat să înving toate dificultăţile şi să dobor ıând pe rând pe toţi duşmanii operei mele şi ai mei.

Aduceţi-vă aminte, de campania infamă, plină de calomnii ce ziarul *Adevărul* ani de zile a dus în potriva mea: ea s'a terminat prin condamnarea la închisoare pentru calomnie a redactorului lui : *Alexandru Ionescu*

Aduceţi-vă aminte de campania ce *avocatul Fotescu* a început înpotriva mea : *ea s'a terminat cu moartea lui în Balamuc.*

Aduceţi-vă aminte de campania lui *Z. Dumitrescu şi Bercovici* cu ajutorul *Adevărului:* ea s'a terminat prin fuga în America a lui Bercovici — şi prin bancruta frauduloasă şi închisoarea lui Z. Dumitrescu.

Dar aduceţi-vă aminte de campania dusă în potriva mea de *Popescu-Rikman*, — pe care 'l am ajutat să'şi facă o adevărată moşie în Bucureştii-Noui : 9000 m. p.: şi el, ca şi popa Bărbulescu, reclama *„Bunurile Comunei"* : ea s'a terminat *cu moartea lui tot în Balamuc*, căci *„Dumnezeu pe acei ce voeşte săi pedepsească 'i înnebuneşte"*.

Toate aceste campanii şi altele m'au lăsat rece — pentru că toţi aceştia erau — ca şi popa Bărbulescu nişte excroci — sau nebuni, — ei s'au dus, — eu am rămas.

Duşmanii mei de azi

Popa Gheorghe Bărbulescu

Nu am să pun decât o singură întrebare tutulor acelor care ca Matak, popa Bărbulescu, şi alţi faimoşi oratori ai lor, azi scot limbi de foc pe gură pentru Bucureştii-Noui şi care nu au o palmă de pământ în Bucureştii-Noui: care este interesul lor în Bucureştii-Noui şi care este interesul meu în această mare operă a mea — da, zic a mea — nu a lor — căci eu am făcut-o?

Matak — zic —nu are o palmă de pământ în Bucureştii-Noui, — deci personal el nu are nici un interes, — el este un politician veros — azi în partidul naţional-liberal, — mâine în cel ţărănist — sau aiurea, el se anină pe creanga unde va găsi ceva de ros, — fără caracter şi fără convingeri, el nu are cu Bucureştii-Noui nici un contact permanent,— nici un interes moral sau material nu-l leagă de oraşul fondat de mine.

www.dacoromanica.ro

Cât pentru *popa Gh. Bărbulescu* acesta este un venetic, în Bucureştii-Noui, — isgonit de enoriaşii lui din comuna Piteasca Pasărea — şi aciuiat aici în Biserica mea, — fără ştirea şi învoirea mea: *casa în care se lăfăeşte azi nu este a lui — ci a D-vs.*, pe care el v'a silit să i'o construiţi, cu banii D-vs., ameninţându-vă cu blestemele lui, — de banii adunaţi el nu a dat socoteală nimănui, — *în lacrimile D-vs., el face bae în fie care zi*, în splendida lui sală de bae care singură a costat 30.000 lei, pe când mulţi din acei cărora el le'a smuls gologanul de la gură nu pot duce o pâine copiilor lor.

Mâine isgonit şi de D-vs, din Bucureştii-Noui şi din casa Dv. —precum l-am isgonit eu—din sfânta Biserică, ce el pângărea cu ignobila lui făptură şi cu cuvintele lui spurcate,— cu învoirea Inaltului Prea Sfântului Patriarch — el nu va mai avea nici o legătură cu Bucureştii Noui : la bariera oraşului nostru, el 'şi va scutura iminei — 'şi va arunca asupra noastră anatema diavolului al cărui slujitor el este, — si a cărui mască a fost ruptă, — anatema însă care nu ne atinge — căci gura şi sufletul lui sunt spurcate.

Eu, însă, am zidit în zidurile oraşiului meu, — în zidurile fiecărei din căsuţele clădite pe pământul meu,—o clipă, o zi din viaţa mea: — cu ochii aţintiţi pe planul oraşului meu, eu zi cu zi, am însemnat noua căsuţă, noul venit care venea să mă asiste în opera mea.

Eu am azi încă peste un milion de metri patraţi în Bucureştii-Noui — un milion de metri patraţi — care aşteaptă noui veniţi,— căci cu cât vor veni mai mulţi locuitori, cu atât opera mea se va consolida — va deveni mai nemuritoare — cu atât mai multe interese se vor lega şi înnoda de propriul meu interes moral : şi de prosperitatea operer mele.

Acel care nu vede această legătură este ori un şarlatan,— ori un inconştient, care nu ştie să vadă evidenţa cea mai strigătoare, cea mai eloquentă, sau care cu sciinţă voeşte să vă însele.

Ruina operei mele, stagnarea chiar numai a operei mele este într'adevăr propria mea ruină, — tot acest imens avut al meu nu va mai valora nimic, — eu nu aşi mai putea cu nimic contribui la propăşirea acestei opere — de care repet, de o sută de ori — am legat — pe vecie — toată viaţa mea — şi toată ambiţiunea mea.

Prosperitatea operei mele este prosperitatea mea — şi ruina operei mele este ruina mea: iată acea ce ori ce om de bună credinţă, va vedea, va recunoaşte, şi acea ce numai mişeii o vor tăgădui.

Interesul meu moral,— ambiţiunea mea de Profesor de Economie Politică de a întemea pe fundamente eterne o

www.dacoromanica.ro

operă socială și economică, — și chiar interesul meu material — valorificarea terenurilor mele — crearea de mijloace noui pentru a termina acea ce am început —sunt strâns legate — zidite chiar în temeliile orașiului meu, sunt legate etern de interesul celui mai mic proprietar din Bucureștii-Noui.

Eu am jertfit 36 de ani din viața mea acestei opere și acest popă netrebnic venit aici, de eri numai, pentru a specula o populațiune cinstită — și naivă — pretinde că el are mai mare interes de opera mea decât eu părintele, zămislitorul ei: el este un șarlatan, — un excroc, care voește să vă amăgească.

Interesul meu moral — și chiar interesul meu material— coincid cu interesul tutulor conlocuitorilor mei — tutulor proprietarilor din Bucureștii-Noui ; ori ce act de prosperitate în comuna noastră profită lor de sigur — dar profită si mie înmiit,— eu având de o mie de ori mai mare proprietate de cât ori care dintre ei.

Cum poate dar,—cum a pretins săracul de minte, inconștientul Al. Matak — a fi contrarietate de interese între mine și conlocuitorii mei?

Dar și interesul popei Bărbulescu și al cetei lui de a se ține morțiș, cu dinții și cu unghiile de Bucureștii-Noui, este tot atât de evident.

Luați acestui popă Primăria din mână, cele 6.000.000 lei care formează bugetul acestei comune, luații din mână banii cu care el plătește pe bătăușii lui, — luații din mână Abatorul ale cărui venituri se topesc înainte de a intra în cassa comunei si atunci veți vedea cu ce se va mai lăfai acest păcătos de popă, cu ce el va mai plăti chefurile lui și ale tovarășilor lui, — din care cel mai eftin costă 5000 lei unul: toți cârciumarii din Băneasa îl cunosc?

Cu ce va mai plăti butoaiele de țuică — și praznicele ce el acordă tutulor flămânzilor pe care el îi adună — nu din Bucureștii-Noui — căci aci toți 'l cunosc — dar din scursurile mahalalelor Bucureștilor, — aduși de el, de Matak, de Dumitrescu Militari cu camioanele Primăriei de Verde— și cu autobuzele rechiziționate cu sila?

Atunci satana va peri din ochii noștrii — ca întunerecul la strălucirea luminei divine.

Această minune o vom vede în curând: locul lui — el și 'la ales singur — este lângă a lui Anghelache — amândoi vor merge braț la braț, la celebra Mânăstire a Văcăreștilor.

Acolo el va ispăși păcatele lui, — Dumnezeu însă nu-l va erta — pentru că păcatul lui este de neertat: el seamănă între oameni ura și vrajba, în loc de pace și iubire: *„iubiți-vă unii pe alții“* a zis Isus Christos — popa Bărbu-

www.dacoromanica.ro

lescu vă zice: *„urâţi-vă, duşmăniţi-vă unii pe alţii"* — *ucideţi-vă unii pe alţii"*.

Acesta este popa Bărbulescu, — fără mască, aşa cum satana l'a făcut.

Ascultaţi acea ce zic, într'adevăr, ţăranii din Piteasca-Pasărea despre acest nou Belzebut:

Concetăţenii noştri D. A. Petrescu, Paul Moravec, Ion Manoliu şi Ilie M. Ion s'au dus ei înşişi la Piteasca-Pasărea pentru a culege antecedentele acestui popă blestemat, din însăşi gura enoriaşilor lui:

D-l Dumitru Georgescu, fost preşedintele consiliului parohial, a declarat:

„Popa Bărbulescu a fugit din sat noaptea cu o camionetă, a furat sfintele veşminte ale Bisericei, întreg inventarul şi chiar ştampila spre a nu descoperi toate pungăşiile săvârşite, care au ajuns la judecăţi care au durat 4—5 ani".

D-l Alecu Nicolae, fost membru al consiliului parohial, a declarat:

„Sunt victima judecăţilor rămase după urma popei Bărbulescu, care ne-a încurcat pe mai mulţi locuitori, *asmuţindu-i pe unii contra altora*, cheltuind eu personal peste 15.000 lei şi încă nu am scăpat de încurcătură şi judecată".

D-l Radu Ivan Anghel, locuitor în comună, a declarat:

„Popa Bărbulescu ca să cucerească şi cătunul Cozieni unde mai este o Biserică, *s'a mutat la mine cu scop de a aţâţa pe oameni, — iar eu văzând planurile popei, 'l am somat să plece din casa mea, căci alt fel 'l omoara oamenii*, fiindcă nu făcea slujbă nici la Piteasca, nici la Cozieni, stătea mai mult în concediu, împiedicându-ne astfel să ne aducem alt preot".

D-l Vasile Ion, membru în consiliu parohial, a declarat:

„ M'am trezit într'o zi cu popa Bărbulescu că'mi spune să semnez o petiţie pretinzând că e pentru a cere bani dela Bucureşti pentru *casa parohială* — (tot ca şi la Bucureştii Noui — *casa parohială*), — iar eu am semnat'o, când colo, semnasem contractul de închiriere a celor 12 pogoane teren proprietatea Bisericei pe care popa 'le închiriase dascălului său Ion T. Grigore, care şi acesta era destituit.

„Acest dascăl fiind dat afară a fost înşelat de popa cu şase mii lei a 'l aduce înapoi, — însă nefăcându-i nici o treabă".

D-l Ghiţă Marin a declarat:

Popa Bărbulescu asmuţise oamenii între ei atât de mult că s'au judecat ani de zile şi chiar se mai judecă şi acum".

(Exact acea ce el voeşte să facă acum între locuitorii din Bucureştii-Noui şi mine).

www.dacoromanica.ro

D-l Costică Dinu, băcan a declarat:

„Pe când era popa Bărbulescu la noi trăgea chefuri (ca şi acum) la tatăl meu care era cârciumar, spunând singur popa că am făcut'o la toartă: de alt fel aceste lucruri se petreceau des cu toţi tinerii din sat, jucând brâuleţul, ca la uşa cortului".

D-l Drăgan, declară:

„La cununia mea popa Bărbulescu a făcut un chef de s'a dus vestea,—nici nu am mai văzut aşa ceva, de şi sunt cârciumar de peste 30 de ani, însă ştiu că aşa erau obiceiurilo popei, ţinându-se de chefuri şi petreceri".

Aşa a făcut la Piteasca-Pasărea, — aşa face aidoma, ba încă cu vârf şi îndesat, la Bucureştii-Noui:

D-vs 'l cunoaşteţi; el s'a apucat aci de politică pentru că ea-i dă putinţa să adune si să cheltuiască şi mai mulţi bani, de cât să se ţină de sfânta lui misiune.

Fiind preot la Biserica mea, el a lăsat să moară oameni negrijiţi şi nespovediţi, ba chiar să fie înmormântaţi ca câinii, fără sfintele rugăciuni ale representantului lui Dumnezeu.

Dar, precum el a făcut cu sfânta lui misiune de preot, face şi cu sfânta lui misiune de Primar al comuneî noastre; el o fură, fără ruşine, ziua în n'amieaza mare, ajutat de banda de hoţi ce'l înconjoară, zi şi noapte, care formează garda lui.

Nu am terminat însă cu el:

Locuitorii îndignaţí de ticăloşia lui, de hoţiile lui au cerut o anchetă de la d. Ministru de Interne.

Acesta a trimes pe d-l Inspector general D. Tomescu.

Iată acea ce aceasta a constatat — între altele consemnate în raporutl său:

Popa Bărbulescu a luat din casa comunală fără nici o formă pe simpla lui chitanţă — lei 175.000.

Tot popa Bărbulescu a dat cumnatului lui Albota 20.000 lei ca să-i dea o consultaţie în potriva mea.

Tot popa Bărbulescu a plătit mii de lei la jurnale ca să mă înjure pe mine.

Tot popa Bărbulescu a cheltuit cu complicitatea lui Ciobănaşiu şi Constantinescu — ajutoarele lui — peste 800.000. — lei ca să mute malul de la abatoru pe străzile din Bucureşti-Noui, — înecându-le în noroi.

Şi multe, multe altele, care se vor vedea, când se va publica raportul d-lui Inspector general D. Tomescu.

Acum în urmă, — el a sleit cassa comunală, — el a fost nevoit să se împrumute de la Banca Alexandru Dumitru cu 60.000. — lei pentru a plăti lefurile numeroşilor funcţiouari şi bătăuşi — ce el a adunat împrejurul lui.

www.dacoromanica.ro

Ancheta gestiunei acestui popă *sui generis*, — popă hoţ şi caraghios, — nu este terminată; ea abia s'a început.

Intr'adevăr, după ce a mâncat toţi banii Bisericei mele— el s'a năpustit şi asupra ultimei sume ce mai rămăsese asupra bătrânului şi onestului Ion Mitroi — de 10.000, — lei, — casierul Biserici mele, numit de mine.

Cum putea el pune mâna pe ei?

Mult nu a stat la gânduri:

S'a dus—într'o noapte, după un mare chef în casa parohială — la bătrânul Mitroi, însoţit de tovarăşii lui, de zi şi de noapte: Ciobănaşiu şi Constantinescu, ajutoarele lui de la Primărie, şi cu sila a smuls bietului om cei 10.000 — lei, dând, însă, chitanţa următoare:

Chitanţă

Lei 10.000.— Adică lei zecemii am primit dela dl. Ioan Mitroi epitropul Sf. Biserici din Bucureştii-Noui, pentru acontarea terenului în suprafaţa de 660 m² ce îl cumpărăm dela d. Ioan şi Maria Rădulescu str. Camelei Nr. 3, pe preţul de:

Lei 40,000. — (patru zecì mii) lei.

Suma aceasta provine din darea serbăriei dela 20. Februarie 1932 şi din vânzarea lumânărilor la pangarul Sf. Biserici, din taxe botezuri, cununii, înmormântări, etc, toate sumele încasate de dl. Epitrop pe registrul special al Sf. Biserici din Bucureştii-Noui.

Pentru care dau prezenta chitanţă, semnată propriu şi în faţa domnilor D-tru. T. Constantinescu şi Gh. Ciobănaşiu din localitate, care semnează ca martorii.

Preot (ss) *Gh. Bărbulescu.*

Martori (ss) *Gh. Ciobănaşiu.*

Din această chitanţă rezultă:

1, — că cei 10.000. — lei erau banii bisericei mele, proveniţi din veniturile ei.—

2, — că el ia luat ca să „aconteze" locul ce avea să'l cumpere dela d-nii Ioan şi Maria Rădulescu pentru casa parohială.

Ori din actul de cumpărare al acestui loc, autentificat de Trib. Ilfov No. 20427/1932 resultă că popa Bărbulescu a plătit preţul de 40.000. — lei, vânzătorilor „*din averea lui personală urmând să i'l restitue cumpărătoarea ulterior*" (*art. 5*).

www.dacoromanica.ro

Aşa dar el a comis un dublu delict:

Un delict de înşelăciune (art. 332 cod penal) pentru că el a întrebuinţat o minciună—manopere dolosive—pentru a hotărâ pe bătrânul Mitroi să-i dea lui banii Bisericii mele. Şi *un abuz de încredere* pentru că el nu i'a întrebuinţat la destinaţia pentru care Mitroi i dăduse.

Acest fapt este în anchetarea d-lui. Jude Instructor al Cab. III. unde popa Bărbulescu v'a avea să răspundă.

Finalul va fi acelaş ca al lui Anghelache cu care el s'a întovărăşit acum.

Constantin Anghelache

Să trecem acum la faimosul său tovarăş Constantin Anghelache: m'aşi fi mirat, într'adevăr, să nu'l văd la braţ cu popa Bărbulescu, căci cine se aseamănă se adună.

Faimosul Anghelache a fost dat afară din Primărie şi chiar din partidul ţărănist pentru delapidările neruşinate ce el a comis la Primăria din Bucureştii-Noui.

Aceste delapidări au exasperat, într'adevăr, pe însuşi marele său protector D. Dobrescu: el a pus să'l ancheteze inspectorii săi, după anchetă, convingându-se de hoţiile lui, el la trimis, cu toate dosarele lui, la Parchet.

După multe şi stăruitoare investigaţii, d-l Judecător al Cabinetului V a dat Ordonanţa definitivă de urmărire Nr. 16/1934 din 15.I.1934 atât în contra lui cât şi a faimosului său casier Matei Costache.

Iată această Ordonanţă:

Judecătorul de instrucţie al Trib. Ilfov Cabinetul Nr. 5

Ordonanţa definitivă Nr. 16/1934.

Noi, Mihail I. Papadopolu, judecătorul de instrucţie al Trib. Ilfov cabinetul Nr. 5.

Având în vedere toate actele de procedură penală dresate la cabinetul nostru în dosarul nostru Nr. 90/933 contra lor: 1) *Matei Costache* de ani 53, domiciliat în Bucureşti strada Mihai Viteazu Nr. 14, cartierul Sft. Vineri, şi 2) *Constantin Anghelache,* domiciliat în comuna suburbană Griviţa Şos. Chitila Nr. 95, ambii liberi în cursul instrucţiunii.

Văzând ordonanţa de azi din 30 Decembrie 1933 pentru art. 140 şi 141 comb. cu art. 40 c. p.

www.dacoromanica.ro

Văzând rechizitoriul definitiv Nr. 3894/934 pentru caz de urmărire cum şi disp. art. 131 din codul procedurii penale.

Expunem următoarele:

Inculpaţii Constantin Anghelache şi Matei Costache, primul în calitate de primar şi al doilea de cassier comunal, funcţionând în cursul anilor 1931 şi 1932 la comuna suburbană Griviţa, *în înţelegere*, au incasat de la diferiţi măcelari ce se presentau cu vite pentru tăiere la abatorul Străuleşti, mai multe feluri de taxe ilegale.

Astfel în cursul anului 1931 numiţii au încasat o sumă de 224.229.— lei pentru medicul veterinar, fără a avea pentru aceasta vre-o autorizaţie din partea Consiliului Comunal. Pentru agentul veterinar, deasemenea fără nici o autorizaţie numiţii au încasat o sumă de 30.737 lei, deasemenea au mai încasat o sumă de 52.232 lei, fără nici o justificare.

In cursul anului 1932 au încasat dela susnumiţii măcelari următoarele taxe: Pentru medicul veterinar, suma de 402.055 lei, fără aprobarea Consiliului Comunal şi, cu toate că medicul veterinar a ridicat din bugetul comunei, drept îndemnizaţie legală pentru serviciile prestate la abator, o sumă de 57.000 lei. Pentru agentul veterinar au încasat 47.638 lei, cum şi o sumă de 144 273 lei fără nici o justificare.

Pentru a se putea justifica faţă de măcelari, cassierul Matei Costache trecea suma legală atât în cotor, cât şi în vârf, iar suma încasată peste cea legală, o trecea într'un colţ sau pe verso chitanţei ce o libera măcelarului (vezi chitanţele dela dosar).

Numitul cassier a mai încasat dela măcelari, taxe pentru timbrul zootechnic, pe care însă nu le'a aplicat pe chitanţe, *însuşindu'şi în anul 1931 o sumă de 140.522 lei, iar în anul 1932 o sumă de 185 508 lei.*

Din sumele ce le'a incasat pentru comună ca taxe de tăere a vitelor, numiţii şi a'u însuşit în tovărăşie, o sumă de 41.072 lei.

Văzând că cele mai sus expuse se stabilesc în sarcina inculpaţilor cu recunoaşterea lor în parte, coroborată cu constatările expertului contabil Constantin Teodorescu, stipulate în raportul său de expertiză ce a efectuat în cauză, cu chitanţele vârfuri aflate în dosar, cu declaraţiile informatorilor audiaţi, cum şi cu cele l'alte acte şi lucrări din dosar.

Având în vedere că faptele astfel stabilite intră în prevederile artî 140, 14 com. cu art. 40 c. p.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceste motive

In unire cu concluziunile d-lui Prim Procuror Al. Rășcanu

Declarăm

Că există caz de urmărire contra lor: 1) *Matei Costache*, de ani 53, fost cassier comunal, domiciliat în București, str. Mihai Viteazul Nr. 14 cartierul Cimitirului Sft. Vineri și 2) *Constantin Anghelache*, de ani 52, pensionar, domiciliat în comuna Grivița Șos. Chitila Nr. 95, jud. Ilfov, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 140, 141 comb. cu art. 40 c. p.

Dispunem

A se înainta dosarul d-lui Prim Procuror, cu rugămintea de a bine voi să'l trimită Tribunalului Ilfov, spre judecáre.

Partea civilă constituită.

Dată în cabinetul nostru din București, azi 25 Ianuarie 1934.

Jude Instructor

Președinte, (ss) *Papadopolu*

Grefier (ss) *G. Beglet*

Procesul de fond al acestor delapidatori se va judeca la 15 Februarie 1935, la Tribunalul Ilfov Secția V (Dos, No. 778/1934) când toți cetățeni vor trebui să asiste.

Acesta este tovarășul de luptă cel nou al Popei Bărbulescu și al lui Matak.

Dar am zis: cine se aseamănă se adună — Matak — Anghelache — azi sunt frați de cruce, — Anghelache dă brevet de onestitate lui Matak a cărei gestiune la Primăria de Verde va avea soarta gestiunei lui Anghelache la Primăria din Bucureștii-Noui: și unul și altul se vor regăsi de sigur și mâine, ca și azi, braț la braț, acolo unde justiția îi va trimite, de sigur, căci ei se aseamănă întru toate, — ca frații de cruce.

Ei se aseamănă mai ales în minciuni.

Anghelache spumega eri când era Primar, ca și azi — popa Bărbulescu: *vrem Bunurile Comunale*, — dar de ce nu le-a luat el dacă a putut când a fost Primar?

Pentru că aceasta este — precum am văzut — o fantasmagorică minciună, — este un mijloc de a înșela pe naivi, — este un mijloc de a bate toba mare pentru a face sgomot mare, — dar fără nici un resultat.

Vrem Bunurile Comunale! care bunuri? *Străzile?* dar ele stau la dispoziția populațiunei încă din 1898, — ele așteaptă ca mai întâi oamenii să se așeze pe locurile lor — și apoi ca ele să fie pavate și luminate — plantate, etc.

Tot ast-fel și cu *Piețele*.

www.dacoromanica.ro

Cimitirul? el aşteaptă pe popa Bărbulescu — când dispreţuit şi hulit de acei pe care azi el ii amăgeşte cu minciunile lui, când vermii 'l vor mânca şi nici un preot al lui Dumnezeu nu va voi să se apropie de trupul, plin de păcate, — căci el este diavolul — el este Juda care a trădat pe Christos — el a muşcat şi muşcă şi azi mâna care i'a dat pâinea zilnică lui şi copiilor lui, — căci şapte ani încheiaţi, — el a slujit în Biserica mea şi s'a înfruptat din roadele ei, atunci el va găsi o groapă în cimitirul meu: să ascundă în fundul ei ticăloşia vieţei lui: ii dau cea mai deplină asigurare.

Şcoala? dar ea este la dispoziţia populaţiunei de ani de zile.

De sigur ea este neîncăpătoare pentru marele număr crescând al copiilor noştrii.

Eu sunt gata să dau şi loc, şi să contribui şi la edificarea unei noui şi mare şcoli moderne, chiar superioară, dar atât timp cât hoţii vor fi în fruntea comunei mele, eu nu voi da nimic: aceasta să se ştie bine.

A mai rămas *Biserica*: ea este deschisă tutulor credincioşilor, — un preot — un adevărat slujitor al Domnului — stă la serviciul lor: dar popa Bărbulescu — diavolul — se aţine in calea lor şi ii împiedică să vină să asculte cuvântul adevărat al Domnului.

El vrea să aibă Biserica lui, pentru ce?

Pentru că Biserica zidită de mine, cu lacrimi de sânge, nu este încăpătoare? Dar ea poate conţine de două ori populaţia noului oraşiu al nostru.

Pentru că preotul numit de Inalt Prea Sfântul Patriarch nu'şi face datoria cu sfinţenie şi evlavie?

De sigur că acest nemernic, popa — Bărbulescu — care a răspândit broşuri insultătoare şi calomnioase în contra mea în chiar Biserica mea, care din înălţimea sfântului altar a scuipat calomnia lui în potriva mea, care a aruncat sămânţa vrăjbiei şi duşmăniei între mine şi scumpii mei concetăţeni — între mine şi acei cărora eu le-em dat— le-am jertfit viaţa mea întreagă, până la moarte, nu va îndrăzni să susţină că lumea trebue să fugă de cuvântul sfânt al unui sfânt preot al Domnului şi să asculte ineptiile şi vorbele ticăloase ale diavolului, ascuns sub sarica lui.

Biserica, deşi este proprietatea mea, zidită cu jertfele mele exclusive, pe pământul meu, ea este totuşi la serviciul şi la dispoziţia tutulor credincioşilor: vine să se roage la Biserica mea ori cine crede în Dumnezeul părinţilor noştrii.

Cine crede în diavolul — cine urmează pe diavolul — se duce în dughiana plătită de Primăria noastră — adică

www.dacoromanica.ro

de noi toţi — să asculte cuvintele mârşave, eşite din gura spurcată a acestui satan, îmbrăcat în haină de popă.

Iată în ce constă faimosul cal de bătae al popei Bărbulescu — şi al inculpatului pentru delapidare de bani publici: al lui Constantin Anghelache şi al mai faimosului lor protector, inconştientului Al. Matak.

Vânt, gogoriţe, speriitori, panglice scoase pe nas şi pe gură de aceşti saltimbanci pentru a atrage lumea la mascarada lor.

Vasile Dumitrescu-Militari

Cât despre Vasile Dumitrescu-Militari, — tovarăşul de chefuri al popei Bărbulescu — care a îngăimat şi el câteva cuvinte ininteligibile, el nu are de cât un singur titlu — el este fiul harnicului Ion Dumitrescu-Militari: acesta este albina care adună mierea pe care trântorul Vasile o mănâncă.

Ingâimeala lui nu merită nici un răspuns: dispreţul meu numai.

El nu are, într'adevăr, nici un palmac de pământ în Bucureştii-Noui, — el nu are nici un interes moral sau material în destinele acestui oraş — el este absolut strein de el, — el este legat prin munca tatălui său — nu printr'a lui — de comuna Militari — şi totuşi Matak, şeful său, l'a bombardat şeful organizaţiei naţional-liberale din Bucureştii-Noui, — ca şi cum dintre cei 2.500 de alegători — dintre cei 14.000 de locuitori din Bucureştii-Noui — şi satele sale, nu s'ar găsi nici un om capabil de a fi capul acestei organizaţiuni.

Aceasta dovedeşte, însă, un lucru foarte grav: este batjocora, este dispreţul pe care acest Matak 'l are pentru populaţia noastră: căreia el i-a impus un şef strein de ea, de dorinţele ei, de interesele ei.

Acest Matak consideră această imensă populaţiune — 14.000 locuitori, — ca o zestre a lui, — ca o turmă de oi de care el poate dispune, fără voia ei, fără ştirea ei !.

Această ruşine nu o vom suferi şi nu o vom tolera, cu nici un preţ, — zic cu nici un preţ, căci şi eu şi conlocuitorii mei suntem hotărâţi să scuturăm acest jug ruşinos după grumazii noştri — ori care ar fi jertfele ce vom trebui să aducem.

Alexandru Matak

Dar să venim acum la Al. Matak, la faimosul Primar al Culoarei de Verde.

El este fiul unui fost bun şi leal prieten al meu, — şi

www.dacoromanica.ro

dacă acest sărman inconştient uită aceasta, fraţii lui, care sunt oameni cinstiţi şi muncitori — iar nu farseuri ca el — pot atesta câtă sinceră prietenie ne'a legat pe amândoi până la moartea lui.

El nu a fost — niciodată — cum a afirmat Matak, membru în consiliul de administraţie al Societăţei Bucureştii-Noui, al cărui preşedinte a fost Al. Băicoianu — dar Directorul acestei societăţi: el s'a retras din ea când criza a ostoiat toate afacerile şi deci şi pe cele din Bucureştii-Noui — rămânând însă — prieten al meu până la moartea lui.

Fiul lui, Al. Matak — afirmând contrarial — minte cu neruşinare, şi aruncă asupra memoriei tatălui lui o pată nemeritată: scuza lui este însă că el este un sărman inconştient.

Dar el minte cu sfruntare şi cinism — ca un adevărat ticălos — când afirmă că d-l Dr. I. Costinescu nu a recunoscut organizaţia partidului naţional-liberal înfiinţată de mine la Bucureştii-Noui, sub preşedinţia mea.

Iată faptele:

In ziua de 14 Ianuarie a. c., m'am prezentat la Ministerul Sănătăţei d-lui Dr. I. Costinescu — cărui i-am supus Moţiunea votată de imensa majoritate a locuitorilor din această comună — în ajun — la 13 Ianuarie a. c., prin care aceştia cereau:

1) Inlăturarea popei Bărbulescu şi a bandei lui din capul comunei noastre,

2) Convocarea de îndată a colegiului electoral comunal pentru alegerea unui consiliu comunal legal.

Declarând în acelaş timp că cetăţenii sunt hotărâţi a nu mai tolera jaful şi risipa care s'a întronat în fruntea comunei noastre.

Tot odată-i înaintam:

1) Procesul-verbal de constituire al acestei secţiuni a partidului Naţional-Liberal,

2) şi lista aderenţilor la partidul nostru.

Pe adresa mea din 14 Ianuarie 1935, d-l Dr. I. Costinescu a scris cu mâna sa proprie:

«Se recunoaşte presenta organizaţie de sub preşedinţia d-lui Profesor Nicolae Basilescu şi se înaintează organizaţiei de Verde».

Eu însu'mi am înmânat în aceiaşi zi, lui Al. Matak această adresă cu rezoluţia pusă pe ea de d-l Dr. I. Costinescu.

Peste câteva zile, văzând atitudinea neleală şi făţarnică a acestui nedemn fiu al lealului său părinte, i-am cerut toate hârtiile înapoi: el mi-a restituit toate hârtiile, afară de adresa pe care sta pusă rezoluţia de recunoaştere a d-lui Dr. I. Costinescu.

www.dacoromanica.ro

I-am cerut-o din nou printr'o scrisoare formală — și el mi-a răspuns în ziua de 23 Ianuarie 1935 cele ce urmează:

«Petiția adresată Președintelui Organizației Capitalei a fost îndrumată Organizației culoarei, unde fiind intrată i aparține și deci nu poate fi restituită».

Indus în eroare de acest mincinos, d-l Dr. Costinescu i-a scris că nu a autorizat deschiderea clubului din Bucureștii-Noui — ceeace noi nu i-am cerut, căci din moment ce aveam aprobarea din partea D-sale a organizației noastre este evident că aveam și autorizarea de a fonda un club unde să ne putem întruni când vom avea nevoe.

Iată dar spulberată infama minciună, vânturată de acest trist saltimbanc — cocoțat Primar al Culoarei de Verde — și șef al Organizației liberale din această culoare.

Plângem pe locuitorii din această Culoare — și plângem și pe partizanii liberali naționali — hărăziți cu un șef mincinos.

Ei nu merită această desonoare.

Dar acest faimos Primar democrat, este atât de demo crat, în cât de șase luni guvernează! Primăria lui fără concursul Consiliului comunei lui: *el este cu adeărat un dictator în comuna lui.*

De ce? Pentru că-i este frică de controlul oposiției — îi este frică ca aceasta să descopere matrapazlâcurile ce el face la această primărie.

Dacă nu ar fi așa — el ar convoca Consiliul, — iar supune în fiecare săptămână mersul afacerilor sectorului lui, în defața publicului, care, asistând la ședință, l'ar controla.

Dar, îi este frică, zic, de control, îi este frică — de opinia publică, îi este frică să se demasce toate turpitudinile ce se săvârșesc la primăria lui.

Acesta este democratul, care scoate limbi de foc de democratism pe nas și pe gură: — el care fuge de popor, care se ascunde în gaură de șarpe, — care trăește ca șobolanii cei ascunși în viziunea lor de cașcaval.

Dar pe noi locuitorii din Bucureștii-Noui nu ne interesează jaful ce el face în averea Primăriei de Verde—hărăzită lui.

Pe noi ne interesează traiul nostru, — lupta noastră pentru viață.

Ei bine, din acest punct de vedere acuz pe acest mic tiran, de cea mai crudă și infamă acțiune, de intenționata, de conștienta scumpire a traiului, — mai ales a populațiunei sărace — și din Bucureștii-Noui și din București — Capitala.

Dumneavoastră și toată lumea — afară de Al. Matak și de popa Bărbulescu al lui, știu lupta crâncenă ce eu am dus pentru redeschiderea abatoriului comunei noastre.

De trei ori am sfărâmat înaintea Comitetului Central

www.dacoromanica.ro

de Revizuire decisiunile lui Dem. Dobrescu de închidere a abatorului.

Sub primariatul meu, abatorul producea peste 3.000 000 lei pe an, — cu transformările ce eu începusem a-i face — și pe care le cunoașteți — el putea ajunge la 10.000.000 lei pe an.

Ori cine își poate închipui ce îmbunătăţiri, *fără sarcini pe locuitori,* se puteau face în comuna noastră, săracă și în formaţiune.

Venit în fruntea primăriei de Verde, obligat de sentinţele judecătorești a deschide abatoriul comunei noastre, Matak l-a deschis — *dar nu a permis decât două tăeri pe săptămână, limitând înadins numărul vitelor de tăeat, și a interzis orice continuare a lucrărilor începute de mine de mărire și de transformaţiune a abatorului nostru și care, cum am zis, puteau aduce un atât de mare venit comunei noastre.*

Cu chipul acesta veniturile abatorului nostru au scăzut dela 3 000 000. — lei la mai puţin de un milion pe an.

Pe când eu eram Primar, carnea se vindea cu 10—12 lei kg. nu numai în Bucureștii Noui, dar și în cartierul muncitoresc Griviţa și chiar în multe măcelării limitrofe din București — care veneau să taie vitele în abatoirul nostru, pe când în capitală se vindea cu peste 20 lei kgr.

Această eftinire a carnei, într'o parte atât de populată a Capitalei, a alarmat pe angrosiștii dela abatoriul central.

Sub instigaţia lor, plătiţi de ei, agenţii lor au închis abatoriul nostru. căci este evident că o scădere, numai de câţi-va lei pe kgr. de carne pentru ei, era o scădere de sute de mii de lei pe zi, de zeci de milioane de lei pe an.

Vă puteţi închipui câte milioane, ei au jertfit pentru a evita această pagubă.

Anghelache fiind dovedit că a furat banii Comunei—și Dem. Dobrescu obligat să'l dea afară. m-am pomenit că Dobrescu m'a numit pe mine, în locul lui — fără să-i fi cerut eu sau să fi știut eu : am și acum decizia lui de numire.

El însă a voit să'mi impună obligaţia de a închide abatoriul, obligându-se în schimb a plăti comunei câte 3.000.000 — lei pe an, — adică echivalentul venitului ei de atunci.

Angrosiști mi'au oferit mie, 2.000.000. — lei dacă voi consimţi a închide abatoriul : ei destinaseră — după cum am aflat — 6.000.000,—lei pentru acest scop ; unde urma să meargă, cele 4.000.000. — lei vă las să ghiciţi.

Am respins cu indignare această infamă ofertă și a lui Dem. Dobrescu și a angrosiștiilor și am dat cu piciorul la Primăria ce el'mi oferea în aceste condiţiuni.

Iată setea mea de a fi Primar, ambiţia mea de a fi în locul popei Bărbulescu!

www.dacoromanica.ro

Matak, însă, fiind ajutor de Primar al d-lui Primar General Dan şi însărcinat de acesta cu gestiunea abatorului central, a apucat şi el calea faimosului Niculescu, ajutorul Primarului Dobrescu, acela cu parcurile de fasani şi cu covoarele de sute de mii de lei,— s'a îndulcit de sigur şi el — ca şi acestia — la măruntaele de aur ce cad în capesteria diriguitorilor acestui abatoriu, — el s'a angajat către angrosişti — de sigur pentru ochii lor frumoşi şi pentru cuţitele lor de aur sclipitoare — *că abatoriul de la Bucureştii-Noui nu le va mai face concurenţă, nu i va mai sili să scadă preţul cărnei — că ei vor putea specula şi afama populaţia Capitalei cum vor voi.*

Iată misterul — iată pe acel care a scumpit traiul în Capitală, iată pe acela care a oprit restaurarea abatoriului din Bucureştii Noui, mărirea şi modernizarea lui, el a făcut'o în interesul exclusiv al angrosiştilor de la abatoriul central, şi de sigur — numai de dragul lor — de duioasa lor societate — de armonioasa zângănire a pungilor lor pline cu aurul adunat din expolatatiunea neruşinată a populaţiunei Capitalei.

Acesta este omul, care vine azi să facă morală,— să dea lecţii — Profesorului lui — Profesorului care timp de 50 de ani şi'a făcut datoria cu conştiinţă, cu demnitate, care timp de şapte ani — a condus Facultatea de Drept din Bucureşti, a adunat peste 60.000.000 lei care a pus temelia celui mai mare palat de învăţământ public din România,— care nu s'a mânjit nici măcar cu o ţigară, în lunga lui carieră profesorală.

Acesta este omul, care eri pentru a trece un biet păcătos de examen de drept, trebuia să pună pe bătrânul său tată să cerşească o notă de trecere pentru el, — căci şi atunci—ca şi acum nu umblă decât cu minciuni şi cu şmecherii.

Omul care vine azi braţ la braţ cu un puşcăriaş ca Anghelache—şi cu un candidat de puşcărie ca popa Bărbusescu, care a furat sfintele odăjdii dela biserica Piteasca Pasărea, se erige în moralizator,—în apărătorul unor drepturi pe care nimeni nu le atinge.

Dar cine va crede un cuvânt din câte el spune : lumea îl cunoaşte,—lumea 'l apreciază aşa cum el este :

Cine este de plâns în toată această tristă afacere este partidul naţional-liberal.

Membru constant al partidului Naţional-Liberal de zeci de ani, fost membru în Constituantă—dela 1913—1918 cu I. I. C. Brătianu, care am declarat şi făcut războiul, care am luptat cu cuvântul şi cu condeiul, în ţară şi în streinătate, din ordinul lui I. I. C. Brătianu, pentru apărarea in-

www.dacoromanica.ro

tereselor ţărei noastre — să fiu eu contestat de un nou născut?

Dar ce fapte memorabile a făcut aceste domn în Partidul liberal?

Ce cărţi a scris? Ce discursuri a făcut el? Ce reforme a preconizat el? Ce ispravă a făcut ca el să fie bombardat şef al unui întreg sector—şi să fie învestit cu dreptul de a recunoaşte ori de a repudia ca liberal — naţional pe ori cine nu-i place lui—sau nu-i place popei Bărbulescu şi lui Anghelache puşcăriaşul?

De el nu s'a ştiut nimic până eri — alt de cât că era un şmecher jucător de cărţi şi un furnizor de pietrişi: iată tot.

Pe mine mă cunoaşte o lume întreagă, 50 de generaţiuni au venit să se adape la ştiinţa şi la luminele mele— cărţile, scrierile mele, studiile mele sunt în mintea tuturor.

Opera mea de la Bucureştii-Noui, hrănită de mine, cu viaţa mea, zidită de mine, zi de zi,—nu este opera acestor borfaşi, ea aste copilul meu cel mai scump şi ei netrebnicii vor să mă desparţă de el, voesc să'l sugrume — să'l jefuească, să'l nimicească!

Iată pentru ce voi lupta cât voi avea o scânteiee de viaţă şi de energie în mine în contra tutulor acelora care se vor atinge de ea: ori care vor fi jertfele ce eu voi avea încă să fac le voi face pentru a o salva din ghiarile tâlharilor — în care ea a încăput azi.

Vom vedea: viitorul stă în faţa noastră.

Cu Dumnezeu înainte — vom învinge!

Apel la Suburbane

Cetăţeni din comunele suburbane!

Inaintea legei Municipiului Bucureşti, comunele noastre depindeau de Prefectura Ilvov.

De sigur, Prefectul era şi el un om politic, şi adesea impunea populaţiunei acestor comune pe partizanii săi.

Dar, ca Prefect, nu avea nici un interes contrariu propăşirei acestor comune, ba din contră, această propăşire era mândria lor: mulţi din ei se făleau cu operele lor edilitare în micile noastre comune rurale.

Ast-fel, aduceţi-vă aminte că acum câţi-va ani, încă, Calea Griviţei, începând dela Podul Luther încoa, nu era pavată nici măcar cu bolovani, — că ea era o şo-

www.dacoromanica.ro

sea naţională, a cărei întreţinere incumba Statului, — din care cauză ea era întotdeauna în cea mai proastă stare.

Marele şi bunul Prefect Niculescu-Dorobanţu, formând comuna rurală Griviţa, din contopirea satelor Bucureştii Noui, Griviţa, Puţul lui Crăciun şi Kitila Triaj, nu a voit să lase cea mai importantă arteră de comunicaţiune în starea barbară în care ea se afla: el a pavat-o cu piatră cubică până la linia ferată Constanţa.

Tot judeţul a pavat cu piatră cubică şoseau Bucureşti—Târgovişte, dela Buftea—Mogoşoaia până la Bucureştii-Noui, rămânând tocmai bucata dintre Bucureştii-Noui şi linia Constanţa nepavată, pentru că această îndatorire incumbă azi Primăriei Centrale a Capitalei, fiind o linie importantă de penetraţiune în Capitală.

Nimic mai bine nu învederează solidaritatea care există între mine şi locuitorii comunei mele de cât suferinţa comună pe care noi toţi o ducem din causa acestei şosele.

In zadar am stăruit să se continuie lucrările, — eu mă izbeam de duşmănia lui Dem. Dobrescu şi a lui Anghelache în contra noului nostru oraşiu.

Abia am putut obţine — tot dela judeţ — în câte-va rânduri refacerea şoselei cu piatră de râu, care de sigur nu poate dura, fiind dată mare circulaţie de pe această artere importantă.

Azi judeţul fiind descărcat de această obligaţiune — vom aştepta mult şi bine până ce vom scăpa de supliciul ce ne impune acest drum al infernului. Nici o dată Primăria Capitalei nu va pune un ban în refacerea acestei şosele: aceasta o ştim noi bine, — toate făgăduelile Matakilor, popilor Bărbulescu, Anghelachilor, etc. sunt pur si simplu minciuni, ca sa ne adoarmă.

Numai o ridicare în massă a populaţiunei va face să înţeleagă pe Primăria Capitalei că această stare de lucruri nu mai poate dăinui.

* * *

Dar aceea ce stângeneşte viaţa comunelor suburbane din incinta MunicipiuluiBucureşti este această dependenţă politică, administrativă şi financiară în care ne ţine, nu numai autoritatea centrală a Municipiului Bucureşti,— dar şi tirania micilor Primari de sectoare, acestor mici dictatori, fără conştiinţă şi adesea fără nici o ştiinţă.

Nu vom uita niciodată că după refuzul meu de a fi Primar al comunei mele sub Dem. Dobrescu, acesta a trimis ca Primar al acestei comune pe un om de casă

www.dacoromanica.ro

al lui — pe un oarecare Miticoiu, pe care abia am putut să'l scap de furia poporului, ce voia să'l sfâşie chiar în localul Primăriei.

Nu trebue să uităm nici pe faimosul şofeur Leonte, care tremurând de frică, a primit cheiile Abatorului din mâna Directorului Ministerului de Interne delegat să deschidă Abatoriul, dar — totuşi — nu l'a deschis — căci aşa *«ia porunctt stăpânăl său»* — Dobrescu, — zicea el cu umilinţa slugei plecate.

Şi tot astfel este cu toţi Primarii care s'au perindat la Primăria comunei noastre.

Precum tot astfel este şi cu toate Primăriile comunelor sub-urbane, din incinta acestui Municipiu.

Ele sunt ţinute sub regimul provizoriu al comisiilor interimare, — în care Primarul Central — sau micul dictator de Verde — de Negru, de Albastru ori de Galben — numeşte pe cine vrea el: eri pe un hoţ ca Anghelache – ori azi pe un nemernic ca popa Bărbulescu.

Dar până când vom indura noi această soartă de umilinţă, de ruşine — şi de exploataţiune?

Concetăţeni din comunele sub-urbane!

Trebue să ne unim cu toţii într'o puternică **Federaţiune a Comunelor sub-urbane** *şi să cerem modificarea legei Municipiului Bucureşti.*

Voim autonomia noastră complectă:

Voim să trăim viaţa noastră deplină.

Voim să nu mai fim vânduţi tutulor agenţilor politicianişti, rămăşiţilor tutulor partidelor politice.

Voim ca banii plătiţi de concetăţenii noştrii să servească la îndestularea nevoielor lor — iar nu să se umfle bugetul Capitalei, — şi sinecurile agenţilor de partid.

Voim ca fiecare comună sub-urbană să aibă abatoriul său, în care cetăţenii şi măcelarii să taie liber vitele lor — sub controlul sanitar cel mai sever — ca să ne poată procura carnea eftină şi bună — scăpându-ne de speculaţiunea angrosiştilor de la Abatoriul Central — care afamează Capitala cu concursul cel maï cinic al autorităţilor Municipiului Bucureşti.

Voim să avem halele şi târgul nostru peutru a ne putea aproviziona cu cele necesarii — direct de la producători.

Voim într'un cuvânt să trăim viaţa noastră prin noi înşine, liberi şi independenţi, — fără să mai atârnăm de Dobrescii—Matakii — diverselor regimuri.

Aiurea, în Franţa de ex,—Comuna Parisul cheltueşte în fiecare an sute de milioane de franci pentru a înfrumuseţa comunele sub-urbane din centura ei— pentru că

www.dacoromanica.ro

în ele locuesc oamenii cei mai săraci — şi cei mai muncitori, — deci cei mai folositori ei însăşi.

Statul francez însuşi a dat, acum câţiva ani, *un miliard de franci*, — 10 miliarde de lei — pentru asanarea şi înfrumuseţarea acestor comune.

Iar la noi, Primăria Centrală a Municipiului şi Primăriile sectoarelor ei ne strangulează — şi ne storc ultimele noastre resurse de viaţă, lăsându-ne prada speculatorilor şi angrosiştilor de la abatorul central — şi tutulor agenţilor lor celor mai veroşi.

Cetăţeni sub-urbani!

Sculaţi-vă ca un singur om, treceţi peste capetele satrapilor ce Capitala v'a impus şi uniţi-vă toţi într'o mare Federaţiune pentru a ne mântui de tirania şi exploataţiunea acestor tirani, dictatori fără milă de soarta noastră.

Scăparea stă în noi — şi numai în noi.

www.dacoromanica.ro

PROGRAMUL MEU EDILITAR
PENTRU
Comuna Griviţa — Bucureştii-Noui

Iată Programul pe care 'mi propun să'l execut dacă voi ajunge, cu amicii şi partizanii noştrii, în capul Comunei Griviţa—Bucureştii-Noui.

El constitue un minimum de dorinţe, — el se va desvolta însă în viitor pe măsura nouilor nevoi ce comuna noastră va resimţi.

I.

Jos ori ce impozite comunale!

Atât timp cât toţi cumpărătorii de loturi nu'şi vor fi construit case pe ele şi nu se vor fi aşezat în casele lor, nu trebue creat nici un impozit comunal, pentru a nu isgoni pe acei ce s'au aşezat deja în comuna noastră şi pentru a nu descuraja pe acei ce ar voi să vină în viitor.

Nu trebue să uităm:

că comuna Griviţa — Bucureştii-Noui este o comună în formaţiune,

că oamenii care caută un adăpost în ea o fac ca să fugă de taxele şi impozitele grele ce'i apasă în Capitală,— unde totuşi ei au atâtea avantaje: lumină. apă, pavaje, şcoli de toate gradele, teatre, cinematografe, tot felul de prăvălii, etc., avantaje care nu există încă în comuna noastră.

Că ei trebue atraşi în comuna noastră, — tocmai prin eftinătatea vieţei, — iar nu isgoniţi şi speriaţi prin scumpirea ei.

Deci nici un impozit comunal până ce comuna nu va fi complect înjghebată, organizată şi consolidată.

II.

Pavarea de îndată cu piatră cubică a şoselei Târgovişte, care este o ruşine şi un chin pentru noi, cu concursul Statului, Judeţului şi a Primăriei Capitalei, ea fiind o cale de comunicaţiune de interes naţional, iar nu numai de interes local.

III.

Mărirea şi modernizarea Abatorului comunal de îndată, pentru a ridica venitul lui la cel puţin 10.000 lei pe an.

IV.

Pe baza acestui venit să se contracte *un împrumut la*

www.dacoromanica.ro

Casa Națională de Economii pentru a face lucrările urgente de edilitate: lumină, șoseluirea pricipalelor strade etc.

V.

Electrificarea și luminarea întregei comune — iar nu numai a casei popei Gh. Bărbulescu.

Având în vedere că prețul curentului electric al Municipiului București este prea urcat — prntru o comună în formațiune — din cauza că în el se coprinde un greu impozit în favoarea comunei București — sunt de părere a se construi o uzină proprie a comunei noastre pentru a da locuitorilor ei lumina și curentul electric cel mai eftin — *pe prețul de coșt* — fără nici un adaus de impozit: în fiecare casă să se poată instala un motor, — fie care casă să devină un mic atelier, o mică uzină, — orașul nostru trebue să devină un vast atelier domestic, în care fie care să'și poată agonisi pâinea prin munca lui și a familiei lui.

VI.

Inființarea unei mari cooperative de consumație la care populația să poată aduce produsele ei agricole și industriale — spre a fi vândute în comun.

VII.

Inființarea unei puternice Bănci cooperative cu ajutorul și sub controlul Centralei Cooperative și Casei Muncii C. F. R. spre a salva populațiunea nevoiașă de camătă și cămătarii, — spre a o înlesni să'și construiască adăposturi confortabile, higienice și eftine.

VIII.

Construirea unei școli primare superioare, înzestrată cu ateliere diverse, — cu săli de conferințe, de spectacole etc. — în scop de a pregăti lucrători calificați pentru meserii și industrie și a ajuta la răspândirea culturei între conlocuitorii noștrii.

Eu voi da gratuit locul necesar — și voi contribui la edificarea ei, — dacă voi avea asigurarea că administrația comunei a scăpat de hoți — și a încăput pe mâna unor oameni cinstiți.

IX.

Atragerea de noui fabrici, de noui comerțuri, de noui locuitori prin asigurarea *scutirei de ori ce impozit* pe timp de cel puțin de 10 ani, dela așezarea lor în comuna noastră.

www.dacoromanica.ro

X.

Înființarea unui serviciu medical și unui serviciu de moșit complect, Farmacie comunală și Baie populară, la dispoziția tuturor cetățenilor pe prețul de cost și gratuit pentru săraci.

XI.

Facerea unui cadastru, și ținerea lui la zi, a locurilor vândute și a mutațiunei propietății lor, pentru a se ști în tot momentul cine este adevăratul propietar spre a se evita confusiuni și încălcări.

Numerotațiunea stradelor cu numere, precum este în planul parcelat — care sunt neschimbătoare și eterne, iar nu cu fel de fel de nume caraghioase și schimbătoare ca azi, care aduc nesiguranță și confuziune în stabilirea dreptului de propietate.

XII.

Canaiizarea gârlei Colentina, în parcursul ei în Bucureștii Noui — facerea unui stăvilar și unui strand public (*băi populare de apă curgătoare*) — *a unui Hotel și a unui Casino* pe marginea lacului Colentina ast-fel format, așa ca Bucureștii-Noui să devină un loc de refugiu și de recreiație nu numai pentru locuitorii săi, dar chiar și pentru locuitorii Capitalei.

XIII.

Prelungirea Tramwaiului electric dela încrucișarea celor două sosele Târgoviște — Pitești (la linia Constanța) pe soseaua Chitila *la gara Triaj, care va deveni o gară de persoane și de mărfuri,* — și de aci, luând traseul căei ferate existente, la fabrica «Vulcan» și la fabrica de cărămidă, de unde urmând linia de despărțire între satul Dămăroaia și Bucureștii-Noui se va joncționa cu linia existentă la Vila Mare, *făcând ast-fel înconjurul complect al Bucureștiilor-Noui și deservind în acelaș timp și satele Costeasca și Dămăroaia.*

XIV.

Administrația comunei trebue să fie publică, ședințele consiliului trebue să fie publice și periodice, cel puțin odată pe lună.

Nici o afacere să nu fie încheiată fără a fi adusă la cunoștința cetățenilor în ședință publică.

www.dacoromanica.ro

Controlul gestiunei finanţelor comunei trebue făcut lunar de un inspector financiar trimes de Ministerul de Finanţe, — şi Legea Contabilităţei trebue cu sfinţenie observată. *Toate plăţile făcute de Primărie trebue afişate zilnic la uşa Primăriei pentru ca ori ce cetăţean să poată controla zilnic întrebuinţarea fondurilor comunei lui.*

XV.

Primarul şi Consilierii nu trebue să primească nici o leafă, nici o îndemnizaţie — sub nici o formă.

* * *

Gratie numai acestor mari lucrări de interes general şi acestor măsuri severe de higenă administrativă—Bucureştii-Noui şi întreaga comună Griviţa, cu toate satele ei, vor putea lua un mare şi definitiv avânt, spre avantajul tutulor locuitorilor ei.

Comisiunea Interimară actuală a comunei Griviţa Bucureştii-Noui este compusă din: *Popa Gh. Bărbulescu,* şi *Gh Ciobănaşiu,* care nu au nici o palmă de pământ în comuna noastră, *D. Constantinescu* care este locuitor şi proprietar în satul Străuleşti comuna Chiajna şi care şi el nu are o palmă de pământ în comuna noastră, — *Marin Apostolescu,* locuitor în satul Dărmăroaia şi *Puiu Bălănescu* locuitor in satul Costeasca, alipite de eri la comuna noastră, — deci toţi nu au nici un interes în prosperitatea comunei noastre; această Comisiune a creat şi a impus dintr'o dată comunei noastre în formaţiune întreaga listă de taxe şi impozite maximale pe care legea a permis a se înfiinţa numai în comunele urbane, deja întemeiate: ele însumează peste 6.000.000 lei pe an, din care numai impozitul de lei 6 pe metrul liniar de faţadă se suie la peste 3.000.000 lei pe an.

De unde va plăti o populaţie săracă un atare formidabil impozit.

Primăria va vinde cu toba toate proprietăţile şi casele lor şi va ruina complect opera mea, zidită cu atâta trudă, cu atâtea jertfe.

Iată unde duce politica pătimaşe, de ură, de învrăjbire, de duşmănire, de care popa Gh. Bărbulescu cu sprijinul lui Matak, a intronat'o în pacinica şi liniştita noastră comună.

Nu ne rămâne, nouă cetăţenilor, vânduţi de politicianii acestor vampiri neseţioşi decât să ne sculăm cu mic cu mare pentru a ne lua singur dreptatea pe care ei ne'o refuză.

Ne vom scula, — şi se va vedea, în curând, efectul sculărei noastre.

www.dacoromanica.ro

Supliment

Raportul D-lui Inspector General Administrativ D. Tomescu către D-l Ministru de Interne din 29/10/1934.

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL GENERAL ADMINISTRATIV No. 22
din 29 Octombrie 1934
No. 2596 din 3 Noembrie 1934

Domnule Ministru,

Ca rezultat la ordinul Ministerului cu No. 21532 din 12 Octombrie a. c. am onoare a vă ıeferi că transportându mă la Primăria comunei Sub-Urbană Griviţa si cercetând activıtatea comisiei interimare care conduce actualmente Primăria acelei comune am constatat între altele cele ce urmează:

In seara zilei de 12 Octombrie 1934, în conformitate cu jurnalul de casă şi cu registrele chitanţiere trebuia să se găsească în casa comunală în numerar soldul de lei 183.662 lei.

La verificarea casei ni s'a prezentat însă numai 12145 lei în numerar: pentru restul de 171517 lei, ni s'au arătat chitanţe dintre care: avansuri în contul diurnelor membrilor comisiunei interimare şi în contul salariilor D-lui Preşedinte al Comisiunei Interimare şi funcţionarilor.......... .... lei 51.317.

Aconturi pentru plata de cheltueli pe materiale şi lucrări lei.......... 120.200.

Această procedare este contrară dispoziţiunilor art. 212 din legea contabılităţei publice şi a art. 54 din legea finanţelor locale, — care prevăd că nici o plată nu se poate face din casa comunei decât în baza unei ordonanţe emise asupra unui credit regulat deschis.

Pe de altă parte, pentru cheltuielile de materiale trebuia ca mai înainte de a se emite ordonanţele şi de a se achita,

www.dacoromanica.ro

să se depună să se verifice actele justificative prevăzute de art. 125. din legea asupra contabilităţei publice.

Ori în locul acelor acte, am găsit în casă simple chitanţe, aprobate de D-l Preşedinte al Comisiunei Interimare Preotul Bărbulescu (Dosarul alăturat filele 5 şi 6).

2) S'au cheltuit 616637 lei cu tăiatul unui mal de pământ din curtea abatorului şi cu transportul şi împărţirea pământului pe străzile comunei.

Prin reclamaţiunea locuitorilor înregistrată la Minister sub No. 32218/934, se afirmă că pământul depus pe străzi, le face impracticabile în timp de ploaie.

Cercetând personal, am constatat că pământul depus în unele străzi, a fost apucat de vremea ploioasă de toamnă fără a fi bătătorit din care cauză acele străzi au devenit impracticabile pentru vehiculele cu care locuitorii ar trebui să şi transporte lemne şi aprovizionări de toamnă.

De relaţiile date de D-l Preşedinte al comisiunei Interimare Preotul Bărbulescu reese că intenţiunea a fost bună şi anume de a se ridica nivelul străzilor prin formarea unui terasament de pământ.

Este probabil că la anul, lucrarea va prezenta oarecare utilitate.

Actualmente însă creiază nemulţumiri.

Dacă utilitatea lucrării ar fi numai discutabilă, procedarea întrebuinţată la facerea plăţilor este însă complect nelegală şi a dat loc la suspiciuni faţă de autoritatea comunală.

In loc de a se ordonanţa costul transportului pământului pe numele Şoferului I. Niculescu, a cărui ofertă a fost aprobată de Comisia Interimară, sau ordonanţat pe numele D-lui conducător Teodor Vlădescu în diferite rânduri suma de 382448 lei.

Deasemenea pentru plata lucrătorilor întrebuinţaţi la săpatul şi împrăştiatul pământului care se execută în regie s'a ordonanţat suma de lei 216039, tot pe numele D-lui conducător T. Vlădescu spre a face plata.

In acest mod d. conducător Teodor Vlădescu angajează lucrătorii, supraveghează lucrarea, întocmeşte şi situaţiunile şi făcea şi plăţile, fiind înlăturat controlul care ar fi existat cel puţin în privinţa prezenţei lucrătorilor, dacă plata s'ar fi făcut de casier sau de unul din cei trei agenţi încasatori pe care îi are comuna (fila 7).

3) Cei patru membri ai comisiei interimare primesc o îndemnizaţie fixă de 2000 lei lunar fiecare.

Când se deplasează la abator, primesc altă diurnă din fondul abatorului.

Plata diurnei fixe membrilor consiilor sau comisiunilor

www.dacoromanica.ro

interimare este însă oprită prin art. 9 legea modificatoare a legi administrative din 1934.

4) Părintele Bărbulescu primeşte în calitate de Preşedinte al comisiunei interimare o îndemnizaţie de transport de 3000 lei lunar.

De asemenea d-sa a mai încasat o diurnă de 8000 lei, cu ordonanţa de plată No. 2205, din 23 August 1931.

Pentru că ar fi lucrat la întocmirea bugetului comunei care de fapt intră în obligaţiuuile sale de Preşedinte al comisiei Interimare astfel de diurne sunt oprite prin art. 9 din legea men ionată.

5) S'au plătit sume importanie unor ziare şi unor ziarişti dela art. 13 pentru (publicaţiuni), fără să se fi inserat publicaţiuni trimese în prealabil de primărie, sau fără ca publicaţiunea inserată să fie exclusiv în interesul comunei.

Aşa zisele publicaţiuni sunt în realitate articole de polemică locală, iar numărul de ziare în care se tipăreau se cumpăra de primărie în multe sute de exemplare şi se înpărţea gratuit prin comună.

La fila 10 din dosarul alăturat se poate vedea tabloul de sumele ordonanţate în mod neregulat.

6) In ce priveşte reclamaţiunea împotriva impunerii de faţă şi impozite comunale exagerate, socotim că este întemeiate. — Din examinarea tabloului de aceste impozite şi taxe, care de altfel sunt aprobate de Primăria Municipiului Bucureşti în conf. cu dispoziţiunile legale, se constată că unele din ele sunt nepotrivite pentru o comună care nu a eşit încă din faze rurale.

Astfel este impozitul comunal de 4% asupra valorei locative asupra terenurilor virane, din cuprinsul comunei.

De altfel art. 23, din legea finanţelor comunale locale, care autoriză perceperea acestui impozit numai pentru comunele urbane prevede că terenurile virane situate la periferie sunt exceptate. — De fapt întreaga comună sub-urbană Griviţa este o periferie îndepărtată a oraşului Bucureşti. — Tot astfel s'ar putea considera şi taxa de 6 lei de m. l. de faţadă. In special pentru posesorii de parcele mari, această taxă este vecsatorie, din cauză că planul de sistematizare al comunei prevede străzi dese, care se întretaie în careuri. In acest mod sunt numeroase parcele mari care au mai multe faţade, ba chiar sunt înconjurate în toate părţile cu străzi.

Chiar stabilirea acestei din urmă impuneri este foarte grea, deoarece primăria nu cunoaşte pe toţi propletarii terenurilor virane.

Este evident însă că aceste taxe, deşi sunt inoportune în localitate, sunt legale, deoarece au fost votate prin regulament de comisia interimară locală şi au fost aprobate de autoritatea tutelară (filele 15 până la 21).

www.dacoromanica.ro

CONCLUZII

Din examinarea modului cum a lucrat actuala comisie interimară, a comunei Sub. Urbane Griviţa în timpul scurt de când funcţionează se constată că nu s'a străduit să facă toate economiile care se impuneau faţă de bugetul destul de redus al acelei comunei şi faţă de greutatea cu care contribuabilii îşi pot achita datoriile.

Deasemenea nu s'au respectat dispoziţiunile principale din legea asupra contabilităţii publice relativ la angajarea unor cheltueli şi la facerea plăţilor.

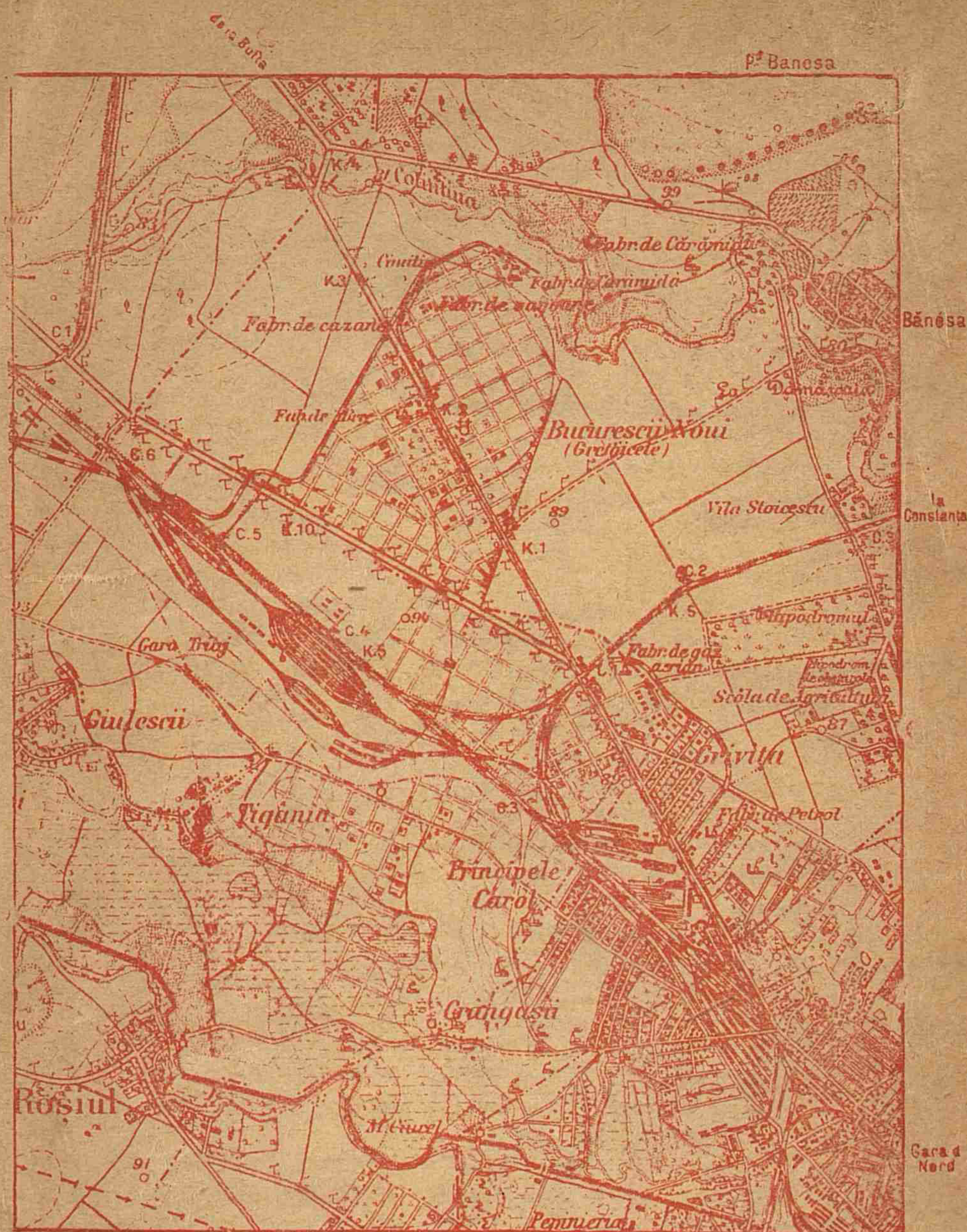
Anexăm un dosar cu acte.

Director General Administrativ.

(ss) D. Tomescu.

www.dacoromanica.ro

Planul Comunei Grivița-Bucureștii-Noui

Serviciul Geografic al Armatei
Ridicare pe teren in anii 1893 1895 și 1899.

Scara 1:

www.dacoromanica.ro